

حافظ

روز وصل دوستانه‌اران یادباد
یادباد آن روز گاران، یادباد

صفحه آخر

■ همشهری: www.hamshahronline.ir
■ سات روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir■ دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج) کوچه شهید سید کمال قریشی، شماره ۱۴
■ کد پستی: ۱۹۶۶۶-۲۵۹۵۶ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵۵۴۴
■ تلفن: ۲۲۰۳۳۰۰۰، ۲۲۰۳۳۰۰۰، ۲۲۰۴۰۶۷■ پذیرش آگهی: ۸۳۲۳۱۰۰۰
■ چاپ: همشهری
■ تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

سواد رسانه

چقدر به چشمانتان اعتماد دارید؟

قبل از اینکه ادامه متن را بخوانید، کیوار کد بالا را اسکن کنید و ویدئو را ببینید.

اگر ویدئو را تماشا نکردید، داستان از این قرار است که گروهی در حال بازی با ۲ توپ هستند و توپ‌ها را به سمت یکدیگر پاس می‌دهند. گوینده از شما می‌خواهد تعداد پاس‌های رد و بدل شده بین افراد را بشمارید و بعد از مدتی جواب درست را اعلام می‌کند، اما پشت این قضیه مسئله دیگری است. در همین حین که بازیکنان توپ را به سمت یکدیگر برتاب می‌کنند فردی که لباس خرس بر تن دارد، وارد و بعد از مدتی از صحنه خارج می‌شود. بیشتر افراد این خرس را نمی‌بینند؛ نه خودش را، نه راه رفتنش را و نه حتی حرکات موزونش را!

گاهی اوقات ما شاهد بدترین تغییرات حرکتی را که در محیط اطرافمان اتفاق می‌افتد، نادیده می‌گیریم یا اینکه درست در مقابل چشممان قرار دارند و ندیدن آنها غیر ممکن به نظر می‌رسد. تجربه نشان داده است انسان‌ها خیلی هم در استفاده از حس بینایی خود حرفه‌ای نیستند و به همین دلیل است که در صحنه قابل توجهی از افراد هنگام مشاهده این ویدئو، متوجه حرکت فردی که لباس خرس بر تن دارند، نمی‌شوند.

چرا این اتفاق می‌افتد؟

همه ما در هر لحظه از زندگی، اطلاعات زیادی از دنیای پیرامون خود دریافت می‌کنیم. حجم این اطلاعات به حدی بالاست که مغز توانایی نگهداری و پردازش همه آنها را ندارد؛ پس برای اینکه به گونه‌ای کارآمدتر با دنیای اطرافمان در تعامل باشیم، ناچاریم خیلی از اطلاعات ورودی به مغزمان را به صورت گزینشی انتخاب تا چیزی را که فکر می‌کنیم «مهم» است در مرکز توجه قرار دهیم. طبیعتاً این انتخاب گزینشی باعث می‌شود اطلاعات زیادی را هم از دست بدهیم؛ به عنوان مثال هنگامی که در حال خواندن این متن هستید به رنگ لباسی که بر تن دارید توجه می‌کنید؟ آیا از نحوه قرارگیری دستانتان آگاه هستید؟ احتمالاً تا قبل از اینکه اینها را شما پرسیده شوید، بعید بود که به هر یک از این موارد توجه کرده باشید.

گاهی این بی‌توجهی به محرک‌ها از این هم فراتر می‌رود و ما حتی متوجه حرکت آنها هم نمی‌شویم؛ حرکت واضحی که درست در مقابل چشممان قرار دارد. این پدیده، اصطلاح جالب مخصوص به خود را هم دارد؛ تغییر کوری! طبق گفته پژوهشگرانی به نام‌های دنیل سیمپسون و دنیل لوین (در سال ۱۹۹۷) نادیده گرفتن حرکت یک محرک بصری، تغییر کوری نامیده می‌شود.

اما این پدیده که یکی از جالب‌ترین نتایج به‌دست آمده از پژوهش‌های روانشناسی است، در دنیای واقعی به چه دردی می‌خورد؟ وقتی بدانیم مغز ما تنها می‌تواند به مفاهیم محدودی توجه کند، احتمالاً سعی می‌کنیم هنگام رانندگی از تخصیص توجه به محرک‌های مزاحم مثل تلفن همراه خودداری کنیم تا دچار تغییر کوری نسبت به حرکت ماشین‌های مقابلمان نشویم. اما قضیه به همین جا ختم نمی‌شود. گاهی اوقات این پدیده به صورت عامدانه، کنترل و برنامه‌ریزی می‌شود؛ مثلاً در همین ویدئو گوینده عامدانه توجه ما را به سمت شمارش تعداد پاس‌های رد و بدل شده معطوف می‌کند و باعث می‌شود دقیقاً آن چیزی که می‌خواهد، دیده شود و خوب، طبیعتاً نسبت به چیزهایی که دوست ندارد ببینیم، کور شویم.

احتمالاً به این فکر می‌کنید که در این دنیای شلوغ و پرهیاهو چگونه مراقب توجه‌مان باشیم تا در دیده نشود؟ یکی از مهم‌ترین بسترها برای مراقبت از خودمان در برابر این خطرات احتمالی رسانه‌ها هستند.

آنها به ما می‌گویند دقیقاً به چیزی توجه کنیم و چه چیزی را نادیده بگیریم؛ ما بتوانند هنرمندان تصویری از مقاصد خود را در ذهن ما ترسیم کنند؛ حال آنکه شاید حقیقت ماجرا چیزی دیگری است. اما راه حل چیست؟ اینکه تا چه اندازه می‌توانیم از روایان مختلف به یک موضوع توجه کنیم، کلید حل ماجراست. گاهی لازم است از زاویه دید همیشگی‌مان فاصله بگیریم و دنیا را به گونه‌ای دیگر ببینیم تا بتوانیم کنترل توجه‌مان را به‌دست بگیریم.

فراخوان

بی‌تعارف و تکلف مثل همسین متن کوتاهی که می‌بینید، ما منتظر بسم تا نوشته‌هایتان درباره مسائل روزمره، مشکلات و دغدغه‌هایتان را برای ما ارسال کنید. اگر اهل طنز و کاریکاتور و طراحی هم هستید جابانتان اینجا محفوظ است. متن یا طرح تا آن که آماده شد یک تماس یا شماره ۰۲۲۳۳۳۶۲۲۶ بگیرد تا برای رساندنش به ما، راهنمایی‌تان کنیم.

پیاویروسی نشی

فاطمه عباسی

فصل پاییز و زمستان به جز سرما با خودش سرماخوردگی را هم به همراه می‌آورد. چند سالی هم هست که جز سرماخوردگی ساهه، ویروس‌های کرونا و آنفلوآنزا در فصل سرد بیشترین خودنمایی می‌کنند. معمولاً هم با یک سرماخوردگی ساده شروع می‌شوند. بعد تب، سردرد، درد عضلانی، تعریق، آبریزش بینی، گلودرد و سرفه همراهش می‌آید. حالا دیگر با توجه به اطلاع‌رسانی‌های زیاد، اغلب مسافرین بین سرماخوردگی و آنفلوآنزا را می‌دانیم و با علامتش آشنا هستیم. معمولاً موج شیوع آنفلوآنزا در کشور از اواسط مهر آغاز می‌شود و تا پایان زمستان ادامه دارد. بهترین راه پیشگیری از مبتلا شدن به این ویروس، فعلاً واکسن است که می‌تواند در جلوگیری از مرگومیر و بستری شدن نقش

بسیار مهمی داشته باشد. تزریق واکسن آنفلوآنزا برای افراد در معرض خطر، سالمندان و افراد بالای ۶۵سال، افرادی که بیماری‌های مرتبط با نقص سیستم ایمنی یا سرطان دارند، همچنین مبتلایان به دیابت و بیماران قلبی، کلیوی، کبدی و ربوی ضرورت دارد. توصیه می‌شود حتماً در آستانه فصل پاییز و حوالی آغازین روزهای مهرماه واکسن آنفلوآنزا تزریق کنند. در واقع فرصت طلایی این تزریق در آستانه فصل پاییز است؛ چرا که تزریق واکسن آنفلوآنزا زودتر از این موقع ممکن است ایمنی‌زایی طولانی‌مدت تا پایان زمستان برقرار نکند و در صورت تزریق دیرتر از موعد مورد نظر ایجاد شود که بی‌فایده است. خوشبختانه واکسن‌های آنفلوآنزا شامل واکسی‌گریپ،

گزینه‌بویج

چرت خانوادگی ببرها

بیشتر چیزهایی که از حیوانات درنده‌ای مثل ببرها دیده‌ایم، صحنه‌های نفسگیر و ملتهب‌شکار چیزهایی مثل آنهست. در هند، یک محیط‌بان، فیلمی عجیب و بازمه از چند ببر منتشر کرده که قلب میلیون‌ها هندی را در هند و فراتر از آن آب کرده و حسایی مورد توجه قرار گرفته است. در فیلمی که رامش پاندی منتشر کرده، چند ببر، در سنین مختلف دیده می‌شوند که احتمالاً بعد از خوردن یک غذای مفصل، کنار هم دراز کشیده‌اند و چرت می‌زنند. پاندی در توضیح این ویدئو نوشته است که نگهداری از بوله‌ببرها توسط مادر، کار سختی است و همیشه باید مراقب‌شان باشد و راه و رسم زندگی به آنها یاد بدهد.

حراج خانه وحشت

اگر حساسی پولدار هستید و از مکان‌هایی که به ترسناک بودن معروفند نمی‌ترسید، می‌توانید برای خرید یکی از معروف‌ترین خانه‌های سینمای وحشت اقدام کنید. خانه معروف فیلم هالووین، به حراج گذاشته شده و مشتاقان ترس زیادی را به خود جلب کرده است. این فیلم معروف در سال ۱۹۷۸ ساخته شد و داستان آن ماجرای یک قاتل روانی فراری بود. خانه این فیلم، به خاطر اتفاقات ترسناکی که در آن می‌افتند، یکی از معروف‌ترین خانه‌های وحشت تاریخ سینماست و به همین خاطر حراج آن خیرساز شده است. قیمت پایه این خانه که ۴ اتاق خواب دارد، ۸ میلیون دلار اعلام شده است.

بهای مرگبار تأخیر

غرق شدن بی‌خود و بی‌جهت یک مرد در یونان، جنجالی عظیم در این کشور ایجاد و مردم را حساسی شوکه کرده است. ماجرا از این قرار است که این مرد، در لحظه آخر خود راه به یک قایق تفریحی می‌سازد، اما ۲ نفر از خدمه کشتی، مانع از سوار شدن او می‌شوند. در همین حال، با اینکه کمب، کشتی روی لبه بندر بوده، کشتی به راهش ادامه می‌دهد و مرد بیچاره به آب می‌افتد. اما خدمه، به جای کمک به او، به کارشان ادامه می‌دهند. این مرد مدت زیادی در آب می‌ماند و در نهایت هم وقتی توسط گارد ساحلی بیرون کشیده می‌شود که بی‌هوش بوده و بعداً در بیمارستان جانش را از دست می‌دهد.

جهان‌ما

خروج لوکسی از مرموزترین کشور جهان

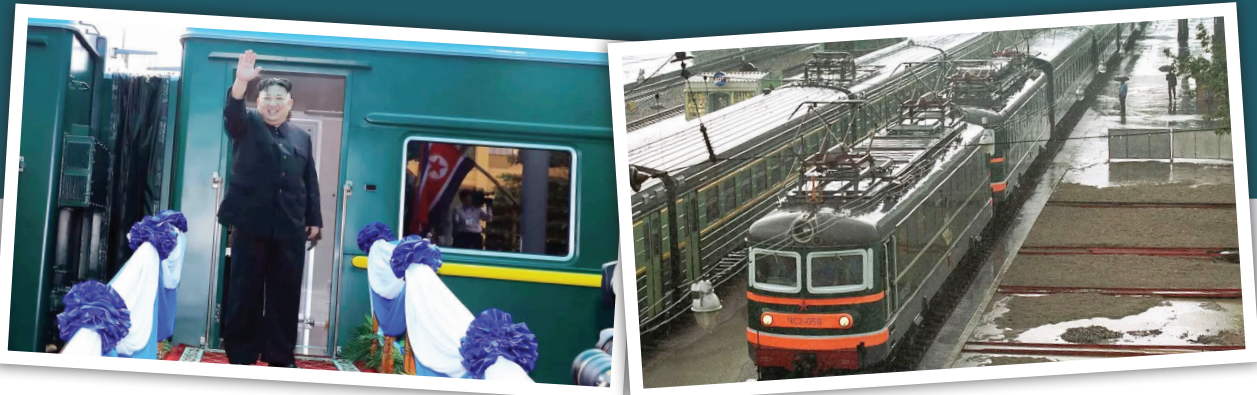
رهبران کره شمالی، معمولاً سفر خارجی نمی‌روند اما اگر قرار باشد چنین کاری بکنند، روش‌های متفاوت، عجیب و البته لوکسی دارند.

موضوع چگونگی سفرهای رهبران کره شمالی، به‌خاطر دیدار کم‌چونگی اون، رهبر جوان این کشور از روسیه دوباره مطرح شده است. او سوار بر یک قطار لوکس و ضد گلوله به روسیه می‌رود و گفته می‌شود در روزهای پیش‌رو به روسیه خواهد رسید و با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه دیدار خواهد کرد.

سفر با این قطار ویژه، سنت قدیمی بین رهبران کره شمالی برای انجام سفرهای خارجی است و این بار، کم‌چونگی اون سوار بر این قطار تقریباً کند شده تا سفر ۱۲۰۰ کیلومتری خود را احتمالاً در ۲۰ ساعت به سرانجام برساند. دلیل کندی این قطار این است که عملاً تمام قسمت‌های آن زره پوش هستند و به همین خاطر حساسی سنگین است تا حدی که حداکثر سرعت آن بر ۵۰ کیلومتر در ساعت می‌رسد. اطلاعات کمی از این قطار در دست است اما گفته می‌شود تانک‌ها و توپخانه‌ها در آن قرار گرفته‌اند و به معنای

خوردن شید است و البته اشاره‌ای به کم‌ایل سونگ، بنیانگذار کره شمالی و پدر بزرگ رهبر فعلی دارد. سنت سفرهای دور و دراز با قطار را همین آقای کم‌ایل سونگ بنیان گذاشت و چنان به آن پایبند بود که با قطارش به جاهای مثل ویتنام و اروپای شرقی هم سفر کرده است. گفته می‌شود که این قطارهای لوکس به شدت از نسوس نیروهای امنیتی محافظت می‌شوند و آنها فقط مسیر و ریل‌ها را اسکن می‌کنند و زیر نظر دارند که قبل از ورود به هر ایستگاه، برای ترسی تهدید بمب‌گذاری و دیگر مسائل امنیتی به آنجا می‌روند.

کم‌چونگی ایل، پدر رهبر کنونی که از سال ۱۹۹۴ تا مرگش در سال ۲۰۱۱ رهبر کره شمالی بود هم برای سفرهایش به‌شدت به قطار وابسته بود. برای اینکه سنت پدرش را حفظ کند و هم برای اینکه گفته می‌شود به شدت از پرواز می‌ترسیده است. او در یک سفر معروف در سال ۲۰۰۱، برای دیدن پوتین در سفری ده روزه به مسکو رفت. کنستانتین پولیکوفسکی، از رهبران نظامی روسیه که در سال ۲۰۰۱ رهبر کره شمالی

خانواده:
■ مدیرمحدث تک‌فلاح
■ دیبوزنامه‌سنگری‌نیا
تندیس‌نوی:
■ مدیرعباسی‌محمدی
■ دیبوزنامه‌مورثی
سرخ:
■ مدیرجواد‌غزینی
■ دیبوزمحمدجعفری
دانشنامه:
■ مدیرمحمدکراسی
■ دیبوزسایمان‌شادمان
فرهنگ‌شهر:
■ دیبوزفرزام شیرزادی

سیاسی و دیبوزنامه‌نوی:
■ مدیرحسین‌ارجلو
■ دیبوزعلی‌تربلی
شهرنکار:
■ مدیرسینا‌برادران
■ دیبوزعاطفه‌مورثی
اقتصاد:
■ مدیرسروش‌خسروی
■ دیبوزمیه‌موسی‌پور
تماشاگر:
■ مدیرامیرمحمدجعفری‌پور
■ دیبوزلیلی‌خرسند
ایران‌شهر:
■ دیبوزره‌عباسی

صاحب امتیاز:
■ مؤسسه همشهری
مدیرمسئول: محسن مهدیان
سرمدیر: دانیال معمار

دیبوزتحریریه: مهدی علیپور
معاونان سردبیر:
■ شاهرام فرهنگتی
■ شاهین امین، حامد فوقانی
مدیرفنی: حامد یزدانی
مدیرهنری: مهدی سلامی
دیبوزعکس: فرشاد عباسی

۳۴ (سینما و تلویزیون):
■ مدیرمسعودریتی
■ دیبوزعلیرضا‌محمودی
سوزن‌نوی:
■ مدیرمحمد‌باریکانی
■ دیبوزمه‌لاداریان
همشهری‌جمعه:
■ دیبوزپروانه‌پروان‌نژاد
■ دیبوزپریس‌پرفرپور
صفحه آخر:
■ دیبوزمسعودمیر

طرح و گرافیک:
■ دیبوزمحمدعلی‌حلیمی

خوش‌خبر

از تهران تا پرند با مترو

اگر ساکن پرند باشید و محل کارتان تهران باشد، احتمالاً چندسالی هست که منتظر افتتاح مترو در این مسیر هستید تا رفت‌وآمدهاتان راحت‌تر شود. خبر خوب این است که مسئولان گفته‌اند که با همکاری وزارت نیرو با نصب ۲ فیدر برق ۷۵ مگاواتی مشکل تامین برق خط متروی پرند برطرف شده و این خط مترو تا اول مهر امسال افتتاح می‌شود و مورد استفاده شهروندان قرار می‌گیرد. این طرح شامل یک ایستگاه و ۹ کیلومتر مسیر رفت و ۱۹ کیلومتر مسیر برگشت است. تجهیزات باقیمانده آن نیز در حال نصب است. با افتتاح این خط مترو، علاوه بر اینکه تردد به شهر پرند سهل‌تر می‌شود، زمان این سفر هم کوتاه‌تر خواهد شد.

امکانی برای آزادی موقت

افراد زیادی به‌دلیل مشکلات مالی و بدهی و دیه پشت میله‌های زندان هستند و امکان پرداخت بدهی‌شان را ندارند و معجزانه سال‌های زیادی را در زندان بگذرانند، اما خبر خوب این است که رئیس کل دادگستری استان تهران درباره زندانیانی که امکان کمک‌های مالی برای آنها وجود ندارد دستور داده تا درخواست‌های اعسار این افراد دریافت و به صورت ویژه و خارج از نوبت در دادگاه‌ها مورد رسیدگی قرار گیرد و در صورت احراز مسسر بودن با توجه به اینکه این افراد امکان پرداخت حق و حقوق ذی‌نفعان را ندارند، حداقل زمینه آزادی آنها به صورت موقت ایجاد شود. رئیس کل دادگستری استان تهران گفته که این مساعدت‌ها نیز به‌نحوی خواهد بود که زمینه مصالحه با شخص ذی‌نفع و محکوم له ایجاد و شرایط آزادی زندانی نیز فراهم شود تا خسارت فرد زیان‌دیده و حق و حقوق و مطالبات وی تا حدودی جبران و پرداخت شود.

روز نوشت

روزی برای جادوی ماندگار

شاید نخستین چیزی که بعد از آمدن اسم سینما به ذهن‌مان می‌آید همین فیلم‌های یکی در میان دیدنی و ندیدنی است و بعد از آن احتمالاً واژه هنر گوشه‌ذهن‌مان نقش می‌بندد. سینما با این همه فرازونشیب و هنر و تجربه، حق دارد یک روز را هم به نام خود داشته باشد. امروز همین روز است: روز سینما. شمایی هم که گهگاهی به سینما می‌روید و از فیلم‌هایش لذت می‌برید، بد نیست اطلاعاتی از تاریخچه این روز و دلیل نامگذاری‌اش بدانید.

مظفالدین‌شاه در فروردین سال ۱۲۷۹ از تهران به مقصد اروپا حرکت کرد. در این سفر بود که با سینما آشنا شد. در سفرنامه مظفالدین‌شاه آمده است که شاه روز یکشنبه هفدهم تیر ۱۲۷۹ به اتفاق میرزا ابراهیم‌خان عکاس‌باشی به تماشای دستگاه سینموفوتوگراف (شاه این دوربین را اشتباهاً سینموفوتوگراف می‌نامید) و لاترن‌ماژیک رفته است. این حادثه هسال پس از رواج اختراع برادران لومیر در پاریس رخ داد.

در هفته بعد، مظفالدین‌شاه مجدداً به دیدار سینما رفت. حدود یک‌ماه پس از نخستین دیدار مظفالدین‌شاه با سینما، در سه‌شنبه ۲۳ مرداد ۱۲۷۹ در شهر استانبول در ساحل دریا در بلژیک، جشن روز عید گل برگزار شد و میرزا ابراهیم‌خان عکاس‌باشی مشغول عکس‌سینموفوتوگراف‌اندازی از شاه شد. به این ترتیب، بانای ورود نخستین دوربین فیلمبرداری و نمایش فیلم، مظفالدین‌شاه است و نخستین فیلمبرداری ایرانی نیز ابراهیم‌خان عکاس‌باشی محسوب می‌شود.

اما در سال ۱۲۷۹، در چهارمین جشن بزرگ سینمای ایران و هم‌زمان با بزرگداشت صدمین سال ورود سینما به ایران بود که ۲۱ شهریورماه به‌عنوان «روز ملی سینما» شناخته شد و هر سال هم جشن خانه سینما در این روز برگزار می‌شود و ۲۱ شهریورماه به‌عنوان روزی نامدین و با اسم سینما وارد تقویم شد تا از کسانی که روپاهای مسارا برپرده‌نقاره‌ای جان می‌بخشند، تقدیر شود.